

Guanyador 8-9 anys

11/5
8/9

La nota perduda que buscava la clau de Sol

Hi havia una vegada un compositor que estava fent la millor obra del món, però la melodia no acabava d'estar perfecte.

Ell no ho sabia però hi havia una nota perduda al pentagrama que per saber a quin lloc anava tenia que trobar la clau de Sol. La nota perduda estava al final del pentagrama i la clau de Sol estava al principi del pentagrama, així que era molt difícil que es trobessin per casualitat.

Un dia el Do agut li va dir a la nota perduda: Si vols saber on vas, al principi del pentagrama has d'anar. La nota perduda ho va comprendre, allà estava la clau de Sol, i va començar la seva aventura.

Patint pels perills que trobaria va començar el viatge. Es va trobar una mà gegantina, era el compositor. La nota va començar a córrer i córrer, perquè aquella mà la volia esborrar del pentagrama. Després van venir a ajudar-la tres notes blanques que eren un Do, un Mi i un Si. Van tapar la nota perduda que es va tornar invisible. El compositor, amb les coses rares que li havien passat, no trobava què li faltava a la seva melodia i per aquell dia ho va deixar estar i es va posar a dormir. La nota perduda va donar les gràcies a les tres notes blanques i les va convidar a seguir amb ella el camí.

Seguint el pentagrama va anar trobant perills. Més endavant es va trobar un exèrcit de silencis de tot tipus: silencis de rodona, silencis de blanca, de negre, silencis de corxera i silencis de semicorxera, que la volien deixar muda. Llavors amb l'ajuda de les notes blanques que l'acompanyaven van fer una tècnica per desfer-se de l'exèrcit de silencis. El Do i el Si tenien que anar a la dreta per desfer-se d'una part dels silencis, mentrestant el Mi aniria en sentit contrari, cap a l'esquerra, i la nota perduda passaria pel mig. I ho va aconseguir!.

Ja faltava menys per arribar a la clau de Sol però la nota perduda no trobava la manera d'arribar al final del pentagrama, on hi havia la clau de Sol. Estava sola, perquè les notes blanques que l'ajudaven s'havien quedat retenint els silencis. La nota perduda tenia una mica de por de seguir sola el camí, però pensant que a la fi trobaria el seu lloc, va tancar els ulls, es va

concentrar i va pensar només en anar endavant i trobar la clau de Sol. Quan va tornar a obrir els ulls es va adonar que tenia la clau de Sol davant, i just al costat de la clau de Sol hi havia un espai en blanc, on ella encaixava perfectament. Per fi havia trobat el seu lloc.

Al cap d'una estona les notes blanques que l'havien ajudat la van anar a veure i van estar molt contentes de que per fi hagués trobat el seu lloc.

El compositor quan es va despertar aquell dia es va trobar al pentagrama una nota que ell no havia posat, però quan va tocar la cançó es va adonar que just aquella nota –una nota de Sol—era el que li faltava per fer la millor cançó del món.

Al cap d'una setmana el compositor va rebre una trucada de la tele. Un programa de música havia sentit la seva cançó i creia que era molt bona, i el va contractar per fer una gira de concerts. I així va ser com la nota del Sol perduda, amb la clau de Sol i les seves amigues, les notes blanques, van recórrer el món dins del pentagrama i formant una preciosa melodia.

Títol: La nota perduda que buscava la clau de Sol

Pseudònim: Sol Allegro

Categoria: 8 i 9 anys